

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

Psalmen 104

- 1 Loof de Here, mijn ziel. Here, mijn God, Gij zijt zeer groot, Gij hebt U met majesteit en luister bekleed.
- 2 Hij hult Zich in het licht als in een mantel, Hij spant de hemel uit als een tentkleed,
- 3 Hij zoldert zijn opperzalen in de wateren, Hij maakt de wolken tot zijn wagen, Hij wandelt op de vleugelen van de wind.
- 4 Hij maakt de winden tot zijn boden, laaiend vuur tot zijn dienaren.
- 5 Hij heeft de aarde op haar grondslagen gevestigd, zodat zij nimmermeer wankelt.
- 6 De waterdiepte; Gij hebt haar als met een kleed bedekt, boven de bergen stonden de wateren;
- 7 Zij vloden voor uw dreigen, zij haastten zich weg voor de stem van uw donder;
- 8 Bergen rezen op, dalen zonken neer op de plaats waar Gij hun grondslag hebt gelegd.
- 9 Gij hebt een grens gesteld, die zij niet overschrijden: zij zullen de aarde niet weer bedekken.
- 10 Hij zendt de bronnen naar de beken, tussen de bergen vloeien zij daarheen;
- 11 Zij drinken alle dieren des velds, de wilde ezels lessen hun dorst.
- 12 Daarbij woont het gevogelte des hemels, van tussen de takken laat het zijn lied horen.
- 13 Hij drenkt de bergen uit zijn opperzalen, van de vrucht uwer werken wordt de aarde verzadigd.
- 14 Hij doet het gras ontspruiten voor het vee, het groene kruid ter bewerking door de mens, brood uit de aarde voortbrengende
- 15 En wijn, die het hart des mensen verheugt, het aangezicht doende glanzen van olie; ja, brood, dat het hart des mensen versterkt.
- 16 De bomen des Heren worden verzadigd, de ceders van de Libanon, die Hij heeft geplant,
- 17 Waar de vogels nestelen. Des ooievaars huis zijn de cypressen,
- 18 De hoge bergen zijn voor de steenbokken, de rotsen een schuilplaats voor de klipdassen.
- 19 Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden, de zon kent de tijd van haar ondergang.
- 20 Beschikt Gij duisternis, dan wordt het nacht, dan roert zich al het gedierte van het woud;
- 21 De jonge leeuwen brullen om roof en begeren hun spijs van God.
- 22 Gaat de zon op, dan trekken zij zich terug en leggen zich neer in hun holen.
- 23 De mens gaat dan uit tot zijn werk, en naar zijn arbeid tot de avond toe.
- 24 Hoe talrijk zijn uw werken, o Here, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; de aarde is vol van uw schepselen.
- 25 Daar is de zee, groot en wijd uitgestrekt, waarin gewemel is, zonder tal, kleine zowel als grote dieren;
- 26 Daar gaan de schepen, de Leviatan, die Gij geformeerd hebt om ermee te spelen.
- 27 Zij alle wachten op U, dat Gij hun spijs geeft te rechter tijd;
- 28 Geeft Gij hun die, zij zamelen op, opent Gij uw hand, zij worden met goed verzadigd;
- 29 Verbergt Gij uw aangezicht, zij worden verdelgd, neemt Gij hun adem weg, zij sterven en keren weder tot hun stof;
- 30 Zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem.
- 31 De heerlijkheid des Heren zij tot in eeuwigheid, de Here verheuge Zich over zijn werken.
- 32 Ziet Hij de aarde aan, dan beeft zij, raakt Hij de bergen aan, dan roken zij.
- 33 Ik zal de Here zingen, zolang ik leef, ik zal mijn God psalmzingen, zolang ik ben;
- 34 Moge mijn overdenking Hem behagen. Ik zal mij in de Here verheugen.
- 35 De zondaren zullen van de aarde vergaan, en de goddelozen zullen niet meer zijn. Loof de Here, mijn ziel. Halleluja.

vorig hoofdstuk	volgend hoofdstuk
---------------------------------	-----------------------------------

From:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:nbg:org:tekst:psalmen104>

Last update: **2022/05/06 21:59**

